

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ — ΘΕΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ — ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
Φ. ΠΡΙΝΤΖΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ

Ὁδὸς Ἀλεξάνδρου Σούτσου ἀριθ. 17, Πάροδος Λυκαβητοῦ.

Συνδρομὴ Ἑσωτερικοῦ φρ. 12. — Συνδρομὴ Ἐξωτερικοῦ φρ. 15.

ἜΤΟΣ Γ. ΠΕΡ. Β

ἘΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ, 1ῃ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1899

ἌΡΙΘ. 25

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ ΠΑΡ' ΑΡΧΑΙΟΙΣ

Ἐκ πάντων τῶν λαῶν τῆς ἀρχαιότητος κατ' ἐξοχὴν οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι ἐπίστευον εἰς τὴν ἀθάνατον τῆς ψυχῆς.

Κατὰ τὸν Ὅμηρον αὕτη εἶναι μὲν ἀθάνατος, ἀλλὰ δὲν κυριαρχεῖ τὸ ἐγὼ ἀποτελεῖ τὸ σῶμα. Αἱ ψυχαὶ οὐδεμίαν συνειδησιν ἔχουσιν, εἶναι παρεμφερεῖς πρὸς σκιάς καὶ δὲν δύνανται νὰ νοήσωσι, ἂν μὴ πλωσιν αἷμα. Τοῦτο δὲ δηλοῖ, ὅτι ἡ ψυχὴ δὲν εἶναι τι αὐτοτελές, ἀλλὰ δεῖται τοῦ σώματος πρὸς νόησιν καὶ δὲν εἶναι αὐλός, ἀλλ' ὕλική καὶ ἂν μὲν τις ἀποθάνῃ ἐκ φυσικοῦ θανάτου αὕτη ἐξέρχεται ἐκ τοῦ στόματος, ἂν δ' ἐκ τραύματος, ἐκ τῆς πληγῆς. Κατὰ τὴν θεωρίαν ταύτην ὁ θάνατος ἐθεωρεῖτο μισητός καὶ ὁ ἐνταῦθα βίος πολλὸν ὑπέρτερος τῆς διατριβῆς ἐν Ἄδει. Ὁ Ἀχιλλεύς, μακαρίζομενος ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσεύς, ὅτι ἄρχει τῶν νεκρῶν, ἀποκρίνεται ὅτι προτιμᾷ νὰ θητεύῃ παρὰ πένητι ἐν τῷ βίῳ ἢ νὰ ἀρχῇ συμπάντων τῶν νεκρῶν τοῦ Ἄδου.

Μετὰ τὸν Ὅμηρον οἱ Ἴωνες φιλόσοφοι ὡς καὶ ὁ Ἀναξμενίης τὴν κινητικὴν δυνάμιν ἐθεώρουν ὡς τὴν σπουδαιότητα τῆς ψυχῆς ιδιότητα καὶ ἔλεγον, ὅτι αὕτη εἶναι ὁ ἀήρ, διότι περιβάλλει ὅλον τὸν κόσμον καὶ ὅτι τὰ πάντα γεννῶνται ἐνταῦθα διὰ τῆς πυκνώσεως καὶ ἀραιώσεως αὐτοῦ. Δὲν ἐθεώρουν δὲ αὕτην ὡς αὐτοτελές τι καὶ ἀνεξάρτητον τῆς ὕλης, ἀλλὰ τούναντι ὡς λεπτοτάτην καὶ καθαριωτάτην ταύτης μορφήν, ἄρα ὡς ἄλογον δυνάμιν.

Εἰς τὸν αἶρα τοῦτον νόησιν ἐπέβαλε βραδύτερον Διογένης ὁ Ἀπολλωνιάτης, ἰσχυρισθεὶς, ὅτι ἐπειδὴ ὁ ἀήρ εἰσδύει πανταχοῦ, ἐπομένως ἐπιστατεῖ τὰ πάντα καὶ διακομῆι αὐτά. Ἡ ψυχὴ κατ' αὐτὸν δὲν εἶναι πνευματικὸν τι ὄν, ἀλλ' ἀήρ θερμότερος καὶ ζωηρότερος, παρατηρῶν ὅτι εἶναι ἀρχὴ παντός καὶ γινώσκει τὰ πάντα ὡς λεπτομερέστατον πάντων εἶναι τὸ κινητικώτατον ὄν καὶ ἡ ἀρχὴ πάσης κινήσεως καὶ ὅτι τὰ διάφορα τοῦ αἵρος εἶδη εἶναι καὶ διάφορα τῆς νοήσεως εἶδη. Οὕτως ὁ Διογένης παρεδέχετο κομποποῖόν τινα νόησιν, εἰς ἣν ἀνήκει καὶ ἡ ψυχὴ.

Ἀκριβετέραν περὶ ψυχῆς γνώσιν εἶχεν ὁ Ἡράκλειτος, φρονῶν ὅτι μόνον τὸ πῦρ ἐν τῇ φύσει ζῆ καὶ κινεῖται καὶ δι' οὗ τὰ πάντα διατελοῦσιν ἐν ἀπαύτῳ κινήσει. Ἐνδοῖ δὲ καθ' ὅλου τὸ θερμὸν ὄρετον καὶ ἀόρετον, καὶ τὴν ἀναθυμίασιν αὐτὴν, ἧτοί τὴν

ψυχὴν, ὡς παραδίδει ὁ Ἀριστοτέλης¹. Κατὰ τοῦτον ἡ ψυχὴ, ἧτις ἔχει τὴν γῶσιν καὶ τὴν αἰσθησιν, εἶναι ἀσωματώτατον καὶ ἀεὶ ρέον² εἶναι τὸ θεῖον μέρος τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, ὅπερ μετὰ θάνατον εἰς καθαρώτερον βίον ἐπανέρχεται. Κατὰ τὸν Ἡράκλειτον ἡ ψυχὴ συνίσταται ἐκ πυρός³ ὅπερ δὲ καθαρώτερον τὸ πῦρ, τοσοῦτω τελειότερα ἡ ψυχὴ καὶ δὴ ἡ ξηροτάτη εἶναι ἡ σοφωτάτη καὶ ἀρίστη. Καὶ διακρίνει μὲν τὴν ψυχὴν ἀπὸ τοῦ σώματος, ἀλλὰ δὲν τὴν θεωρεῖ ὡς αὐλόν.

Οἱ Ἐλεάται ἐπίσης ἐνόμιζον, ὅτι ἡ ψυχὴ εἶναι ὕλική καὶ μάλιστα ὁ Παρμενίδης ἐξηγεῖ τὰ διάφορα φαινόμενα τοῦ ψυχικοῦ βίου ἐκ τῆς μίξεως τῆς ὕλης ἐν τῷ σώματι καὶ δὴ ἐκ τῆς ἐπικρατήσεως τοῦ ψυχροῦ ἢ τοῦ θερμοῦ.

Ὁ Ἐμπεδοκλῆς δὲν ἀνευρίσκει ψυχὴν διάφορον καὶ κεχωρισμένην ἀπὸ τοῦ σώματος, ἀποδέχεται δὲ ὅτι αἱ αἰσθηθεῖς γεννῶνται ἐκ τοῦ ὅτι, μόρια ἀποτεμνόμενα ἐκ τῶν ἀντικειμένων ἔρχονται εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῶν ἐμογενῶν στοιχείων τῶν αἰθητηρίων. Ἐπίστευε δὲ ὅτι πάντα ἔχουσι φρόνησιν καὶ διανοητικὴν δυνάμιν. Καθ' ὅσον ἕμως ἡ μίξις εἶναι ὁμογενεστέρα, τοσοῦτον ἡ αἰσθησις καὶ ἡ νόησις ὀξύτερα. Ἡ νόησις ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ποιότητος τοῦ σώματος, δηλ. ἐκ τῆς μίξεως τῆς ἐν τῷ σώματι ὕλης καὶ ἀλλοιοῦται διὰ τῆς ἀλλοιώσεως τῶν τοῦ σώματος στοιχείων. Φαίνεται ὁμοῦ παρὰ τῷ Ἐμπεδοκλεῖ ἐπέδρασεν ἡ Πυθαγόρειος φιλοσοφία, διότι ἐδέχετο οὗτος τὴν μετεμψύχωσιν. Κατὰ ταύτην οἱ δαίμονες οἱ εἰς φόνον ἢ εἰς ἐπιπορίαν περιπετόντες μεταβαίνουσιν οὐ μόνον εἰς σώματα ἀνθρώπων καὶ ζῶων· ἀλλὰ καὶ εἰς φυτά.

Οἱ Πυθαγόρειοι ἐπίστευον ὅτι ἡ ψυχὴ εἶναι ἀρμονία. Ἀντιθέτως δὲμως πρὸς τὸ δόγμα αὐτῶν ἐπίστευον, ὅτι ἡ ψυχὴ ἀναπτῶσα τοῦ σώματος εἶναι ἀθάνατος καὶ ἀγήρωις. Κατὰ τὴν θεωρίαν ταύτην ἡ ψυχὴ ἐτέθη ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἐν τῷ σώματι ὡς ἐν φυλακῇ. Ἡ ψυχὴ ἂν μὲν ἐξέλθῃ καθαρά, διάγει ἄνευ σώματος ἐν ὑψηλωτέρῳ κόσμῳ· ἂν δὲ ἀνάρθος, ἢ πέμπεται πρὸς τιμωρίαν εἰς τὸν Τάρταρον ἢ μεταβαίνει εἰς ἄλλα ζῶα.

Κατὰ τὸν Δημόκριτον ἡ ψυχὴ συνίσταται ἐκ λεπτῶν, λεῖων, στρογγύλων καὶ πυροειδῶν ἀτόμων. Ταῦτα εὐκολωτάτα διεσδύουσιν εἰς τὸ σῶμα καὶ ἐνῷ κινῶσιν ἐαυτά, ἔχουσι τὴν δυνάμιν νὰ κινῶσι καὶ τὰ ἄλλα εἶναι δὲ διεσπαρμένα καθ' ὅλον τὸ σῶμα καὶ διὰ τῆς διηγεκοῦς κινήσεως αὐτῶν ζωογονοῦνται τὰ διάφορα τοῦ σώματος μέρη. Νόησις κατὰ τὸν Δημόκριτον οὐδὲν ἄλλο ἐ-

¹ Ἀριστ. Περὶ Ἐψυχῆς καὶ Ἡράκλειτος δὲ τὴν ἀρχὴν εἶναι μῆτι τὴν ψυχὴν, εἴπερ τὴν ἀναθυμίασιν ἐξ ἧς πολλὰ συνίστησι καὶ γὰρ ἀσωματώτατον δὴ καὶ ρέον ἀεὶ.

τέχνης και απέσεισαν την ευγενή δουλείαν, ήτις διακρίνει τον στίχον από την πεζογραφίαν.

Ο άσχημισμός του ανθρώπινου γένους και ο έκραυλισμός της ύψηλοτέρας αυτού γλώσσης με θλίβουν ως παρακμή της γης, ως κατάργησις της θείας σφραγίδος επί του ήμετέρου πλανήτου.

M. ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

ΟΙ ΣΕΙΣΜΟΙ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Τό τμήμα του φλοιού της γης, τό όποιον αποτελεί τό 'Ελληνικόν Κράτος και την επίλοιπον 'Ελληνικήν χώραν δέν πλέει ως έν τι έλον συμπαγές επί της ύποκειμένης πυροσφίξης, άλλ'ένε εις πλείστα συντρίμματα διαμεμαλισμένον, τά όποια ως έκ τούτου κινούμενα προς τά κάτω και πιέζοντα Άλληλα πλεονικώς γεννώνσι τους σεισμούς της 'Ελλάδος. Η 'Ελλάς ως έκ τούτου έννε ή μάλλον σεισμόπληκτος της Εύρώπης χώρα, έχει δε διά τούτο ή γεωλογική έπιστήμη άπαιτήσιν παρ'ήμών των 'Ελλήνων των καυχωμένων επί έπιστημονική προόδω να καλλιεργώμεν και τον κλάδον τούτον, όπως έπιτευχθή ή λύσις του μεγάλου των σεισμών έπιστημονικού ζητήματος. Ούχι δε μόνον χάριν της έπιστήμης πρέπει να μελετώμεν τά των σεισμών, άλλά και χάριν της ασφαλείας των οικούντων επί σεισμοπαθών μερών, άλλά δυστυχώς έλάχιστα μέχρι σήμερα ήρευνήθησαν περι τούτου, άπόδειξις δε ό τελευταίος της Κυπριασίας σεισμός, όστις και τους κατοίκους και την πολιτείαν ουκ ελίγον εζημίωσεν.

Ο σεισμός ούτος έπηλθεν άνευ των συνήθων προεισινισμάτων, δηλαδή άνευ προηγηθέντων ελαφρών κραδασμών, άλλ' αίφνιδίως και, ως φαίνεται, συνοδευόμενος μετά ύπογειών θρόμων, όμοίων προς καταιγίδα, ευτυχώς όμως ουχι μετά της αύτης ισχύος, μεθ' ής ό σεισμός του 1886 συνεκλόνησε και κατερείπωσε πόλεις και χωρία της Κυπριασίας. Ο της 10 Ιανουαρίου σεισμός ούτος χωρία τινά μόνον κατέστρεψεν, άλλα ήταν έκτισμένα επί γεηρού εδάφους, ουχι δε και τά επί πετρώδους εδάφους· τό αυτό παρατηρήθη και έντός της πόλεως Κυπριασίας, ήτοι όσαι οικίαι έννε έκτισμέναι επί πετρώδους εδάφους, ως π. χ. αι υπό τό άρχαίον φρούριον και αι επί της παραλίας, ουδεμίαν ή έλάχιστας έπαθον ζημίας, διεργάγησαν όμως και έπαθον σημαντικάς βλάβας αι επί μικρού εδάφους ως και τό νέον κατάστημα των δικαστηρίων, αιτινες ήσαν ύψηλαί και δέν συνεδέοντο διά ξυλοδεσιών, ως άπαιτεί ή αντισεισμική οικοδομική. Έκ των γενομένων έρευνών κατεδείχθη ότι ό σεισμός ούτος ήτο και κυματοειδής και ουχι κάθετος εύτυχώς, ήρχετο δε έκ των νοτιοδυτικών και ήνάγκασε και αυτούς τους κώδωνας των εκκλησιών να κινήθωσι και να ήγήσωσι, τούθ' ό περι έπηύξησε τον φόβον των κατοίκων.

Φαίνεται δε ότι τό έπίκεντρον του σεισμού έκειτο εγγύτερον προς την Κυπριασίαν ή προς τά Φιλιατρά και τους Γοργαλιάνους και Λιγυοδίταν και εις τούτο άποδοτέον έν μέρος την σωτηρίαν των πόλεων τούτων και των περίε χωριών, προς δε και διότι πολλοί των κατοίκων φρονίμως ποιήσαντες είχαν οικοδομήσει οικήματα αντισεισμικά.

Οι πλείστοι των σεισμών της 'Ελλάδος έχουν τό έπίκεντρον αυτών έν τη θαλάσση, και διά τούτο όσάκις έπέρχονται, έννε ισχυροί μέν, άλλ' ουχι κάθετοι, έτε και οικίαι και άνθρωποι αντινάσσονται εις μεγάλη ύψη και όρη χορεύουσιν. Έχομεν δε και τό εύτύχημα τούτο, ότι δέν συμβαίνουσι παρά εις σπανίας περιπτώσεις έπιδρομαί θαλάσσης, αιτινες την εις έρείπια μεταβληθεσαν πόλιν να κατακλύσωσι και πλοία μεγάλα να ριψώσιν εις την ζηνάν. Τό έπίκεντρον του τελευταίου σεισμού κατά πάσαν πιθανότητα κείται επί του βυθού της θαλάσσης εις άπόστασιν 20 περίπου χιλιομέτρων από των δυτικών άκτων της Πελοποννήσου,

διότι κατά τάς βυθομετρήσεις του άγγλικού ναυαρχείου, παραλλήλως προς τάς άκτάς ταύτας ό βυθός κατέρχεται άποτόμως εις την μνησθεϊσαν άπόστασιν μέχρι βάθους 3,500 μέτρων, όπου πάντως πρέπει να ύπάρχη ρήγμα του φλοιού της γης χωρίζον τον βυθόν της Μεσογείου θαλάσσης από του θεμελίου έφ' ου έδράζονται αι 'Ιόνιοι νήσοι, ή Πελοπόννησος μετά των παρακειμένων νήσων και ή Κρήτη.

Μετακινήσεις γενόμεναι επί του ρήγματος τούτου άπεργάζονται τους τε ύπογειούς βρόμους, όρροιάζοντας πολλάκις προς όμβροντίας χιλιάδων τηλεβόλων και τους σεισμούς, οιτινες έννε αισθητοί ή και όρατάς κινήσεις του εδάφους.

Άλλά τί πρέπει να κάμη τό Κράτος διά την διάσωσιν των έπερχιών εκείνων;

Κατ' έμέ δύο τινά: Πρώτον να συστήση σταθμούς γεωλογικούς διευθυνομένους υπό ειδικών άνδρων έν τοις σεισμοπληκτοις επαρχίαις προς μελέτην της γεωλογικής συστάσεως του εδάφους και των έκάστοτε συμβαινόντων σεισμών, και δεύτερον διά νόμου αυστηροτάτου να επιβάλη ώρισμένον αντισεισμικόν σύστημα οικοδομής και κατά τό δυνατόν επί εδάφους στερεού, ουδεμίαν δε συνδρομήν να παρέχη εις εκείνους, οιτινες έπαθον, μη θελήσαντες να συμμορφωθώσι προς τάς διατάξεις του Νόμου· ούτως ή μέν Πολιτεία άπαλλάσσεται των έκτάκτων δαπανών, οι δε κάτοικοι δέν θά έχωσι να φοβώνται και να αγωνιώσιν εις την παρακικράν σεισμικήν δόνησιν. Πρέπει δε να γίνη τούτο, διότι μετá λύπης μου παρατήρησα, ότι και ή 'Αμφισσα, τό Αίγιον, ή Ζάκυνθος, Κεφαλληνία, Λοκρίς κλπ. εξακολουθούσι να οικοδομούν οικους κατά τό οικοδομικόν σύστημα των 'Αθηνών, όπερ έννε έντελώς άκατάλληλον διά τά σεισμοπληκτά μέρη.

ΣΙΜΟΝΙΔΟΥ Γ. ΒΑΒΙΑΝΟΥ

Η ΠΑΡΑΦΡΟΣΤΗ ΕΝ ΤΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΑΥΤΗΣ

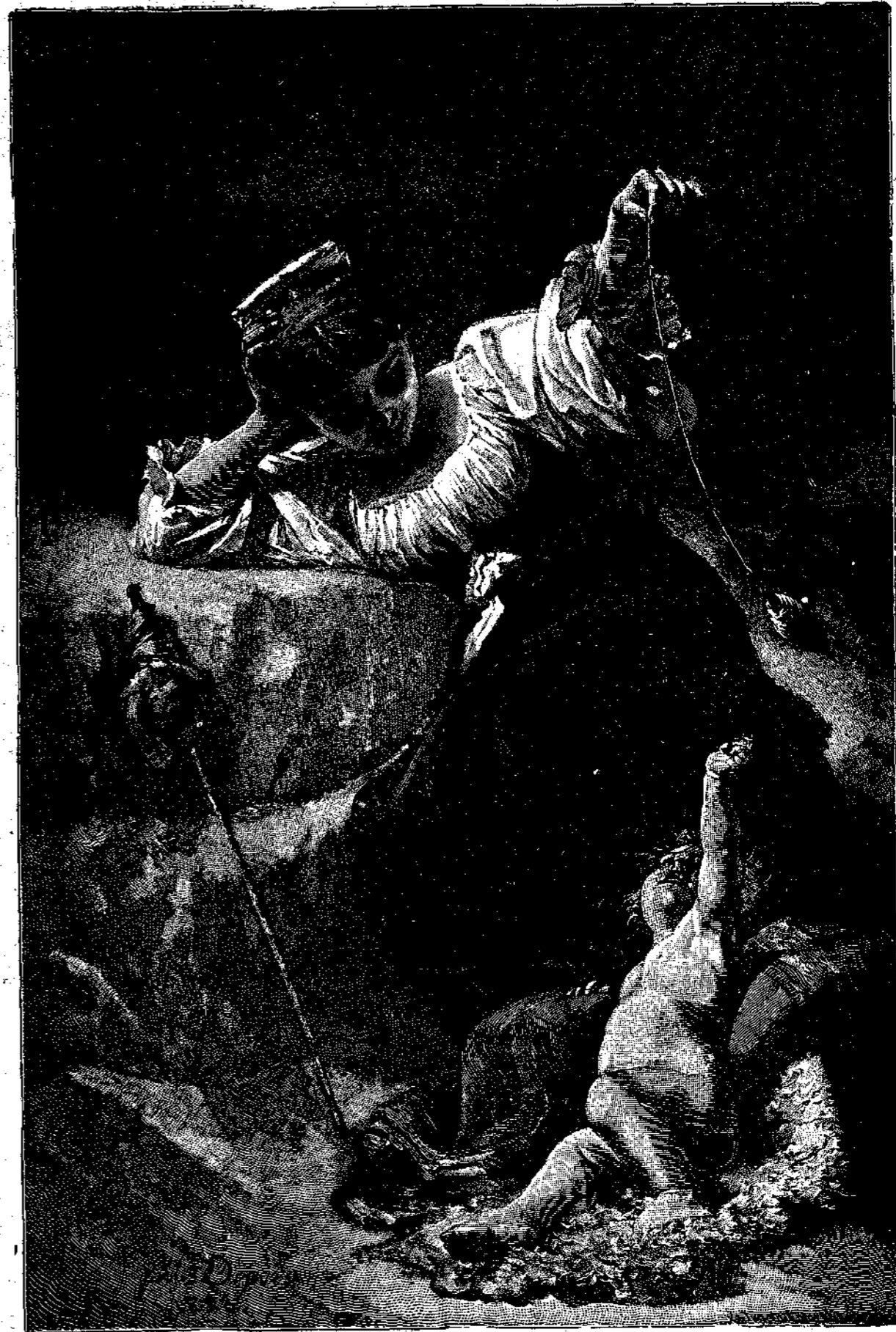
ΗΤΟΙ

ΜΕΛΕΤΗ ΕΠΙ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

(Συνέχεια της προηγ. φύλλον)

Η μέθη κατέστρεψεν όλους, έλεπν ό Βάκων. Ο δε Mathieu Hale έδειξεν, ότι τά 4/5 των φόνων και λοιπών έγκλημάτων αίτίαν έχον την μικράν μανίαν ταύτην· και άτυχώς ό οίνος και τά οίνοπνευματώδη κρατούσι και παρ' ήμιν τον έγκέφαλον έν διπνεκει ύπερξάψει και έρεθισμώ και έρχονται ήμέραι και έρχονται στιγμαί, καθ' ός και έν μέσας 'Αθήναις και έν τοις άπωτάτοις χωρίοις της 'Ελλάδος, νομίζει τις ότι τά πάντα παρεδόθησαν εις τάς χείρας άλλου θεού, ότι εις βασιλεύει και αιώνίζει ό Βάκχος και οι Σάτυροι σύν αυτώ κάποτε δε και ουχι σπανίως και αι Μαινάδες.

Η πολιτικομανία, ή προικομανία, ή ξενομανία, καθ' ήν ύποτιμώμεν πάν ό,τι ιδικόν μας και άρεσκόμεθα εις ό,τι όθνηϊον και ξενικόν· ή συρρομανία, καθ' ήν τυφλώς ακολουθούμεν τον τρόπον του ένδύεσθαι άνευ έπιλογής, άνευ πρωτοτυπίας τινός, άνευ σεμνότητος, άνευ ύγεινής, πάσαι αυται αι μονομανίαι ένναι παραφροσύνη· ό πολιτισμός, λέγει ό κ. Τσιριγώτης, ό παρ' ήμιν διαπρεπής φρενολόγος, πρέπει να θεωρηθί μίμ των αίτιών της γενέσεως των φρενοπαθειών· ό αυτων αριθμός των φρενοπαθειών, έν γενει, ως φρονει και ό Μορέλ, άποδοτέος εις την επικίνδυνον εκείνην τάσιν, ήν έχουσι οικογένειαί τινες ν' ανατρέφωσι τά τέκνα αυτών κατά τάς αρχάς της ούτω καλουμένης ανατροφής του συρμού, εύκόλως γεννώσης εις τάς τρυφεράς καρδιάς των παιδων τον έγωϊσμόν, την περιφρόνησιν

Αναψυχή μητρός.

Σεν-Κίλδα ένδημεί, κατά στίφη πολυάριθμα, είδος γλάρου, έν κάλλιστα θά ήδυνάμεθα να όνομάσωμεν πτηνο-λυχίναν.

Διά τινος άπής αύτου, ήν άφίνω να μαντεύσητε και ήτις άλλως τε έννοείται οίκοθεν, ό Σεν-Κιλδιανός διαπεράθ θρυκλιδα έκ λινοϋ, έξερχόμενην άπό τοϋ ράμφους τοϋ πτηνοϋ, και ήτις διά τής διά τοϋ σώματος του διελεύσεώς της ευαντά άποθέματα στομαχικού και έντοσθιακού έλαιου. Η θρυαλλίς αύτη καιεί αναπτομένη επί μίαν ώραν. Τήν πρωτότυπον ταύτην και ναυτιώδους όσμής λυχίναν είδον πολλάκις έν τή καλύθη πολλών άλιείων τών μερών εκείνων.

Έν Ίσλανδία, όπου κατά χιλιάδας συλλαμβάνουν τά θαλάσσια πτηνά, έν τείς άποτόμοις και σιολιούς βράχοις, μεταχειρίζονται ώς καύσιμον όλην τά ύπό τοϋ ζηρού φύγου και άνευ σήψεως άπεξηραμένα αύτών σώματα.

Η πτηνο-λυχία τοϋ Σαιν-Κίλδα έλαβε τó όνομα τοϋ «θαλασσοβάτου», ώς λέγεται, παρά τοϋ Άποστόλου Άγίου Πέτρου, διότι όπως τó πτηνόν τοϋτο και ό μαθητής τοϋ Χριστοϋ ήδυνήθη ήμέραν τινά να βαδίση επί τών κυμάτων. Όπόταν δέ ό θαλασσοβάτης άφίνει τήν έπιφάνειαν τών κυμάτων διά να έλθη εις τήν ξηράν, είναι σημεϊον έπικειμένων φοβερών ταραχών άς οι Κέλται όνομάζουσι «red storms» και προηγου μέλλουσαν κακοκαιρίαν».

ΠΑΡΑΔΟΣΟΤΗΤΕΣ

Η χημεία ένφ' ήμιν καρκινοβατεί, έν Γαλλία άποθεοϋται διά τής ποιήσεως. Ίδου δείγμα περιόγου έμμέτρου διδασκαλίας τής κατασκευής ύδρογόνου διά τούς ήμετέρους καθηγητάς.

Voulez-vous faire de l'hydrogene ?
Prenez un tub, de porcelaine,
Mettez y du feu et de l'eau ;
Placez le tout sur un fourneau :
La vapeur, l'eau decomposée,
Est promptement analysée ;
L'oxygene s'unit au fer
Et l'hydrogene s'en va-t-en l'air !

Όποις πρόσδος έν Εύρώπη άπό τοϋ διπλοϋ έκείνου τετραστίχου περί τοϋ τετραγώνου τής ύποτεινούσης !

2

Η γυνή πάντοτε τó μήλον τής έριδος και ό κόμβος τοϋ παγκοσμίου αίνιγματος ! Έσχάτως κήποιος έσχε τήν ύπομονήν ν' αριθμήση τας τρίχας τής κόμης της. Και διά να έξάξη τε ;

Ζήτημα διά τούς φυσιολόγους και ψυχολόγους.

Έν τούτοις κατώρθωσε να έξακριβώση, ότι πάσα κόμη γυναικός βάρους ανεπαισθήτως έσου αριθμεί :

140,420 τρίχας διά τας ξανθάς
109,440, » » » καστανόχρους
102,960 » » » φαιές
83,740 » » » έρυθράς.

Τί βικρία έξέλεγε !

3

Άληθές κοινωνικόν άπόφθεγμα, εφαρμοζόμενον εις όλα τά έθνη και εις πάσαν πεπολιτισμένην κοινωνίαν.

Ό τύπος άπαιτεί,

Ό λαός άκούει,

Ό βασιλεύς άποφασίζει

Και ό νόμος έκτελεί.

4

Άντιστροφή κατ' άντιπεπονητότα λόγον.

Είς τούς αρχαίους εκείνους χρόνους έτρωγον διά να ζούν και δέν έξων διά να τρώγουσι. Και ένφ' εκείνοι τά πάντα έπραττον πρός έπίρρωσιν τής όρθής ταύτης ιδέας των, σή-

μερον και ήμεις τά πάντα μεταχειρίζομεθα διά ν' άποδείξωμεν τó έναντίον, ήτοι :

Ζώμεν διά να τρώγωμεν, διασκεδάζομεν, ένδουώμεθα, θεατριζώμεθα, μασκαρευώμεθα, κλέπτωμεν, σφαγιάζομεν τών άδικώμεν, διότι άνευ τούτων δέν δύναμεθα να ζήσωμεν !

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΦΥΣΕΩΣ»,

Α. Κ. Λάρισσα. Τó φύλλον μας είναι δύσκολον και καλλιτεχνικών έργων και έντοτε βραδύνει, άλλα δέν σημαίνει τούτο, διότι πάντα τά φύλλα εκδίδονται πρός συμπλήρωσιν τοϋ έτησιού τόμου. — Μ. Κ. Αχμουν. Έπιστολή και 30 φρ. άντίτιμον Ήμερολογίων έλήφθησαν, εύχαριστούμεν. Φύλλα έστάλησαν. — Δ. Σ. Ζάκωνθοϋ. Δελτάριον και δρ. 44 έλήφθησαν. Εύχαριστούμεν. — Χ. Κ. Ζινδζίδερε. Δελτάριά σας έλήφθησαν ! Έγράψαμεν και άπεστάλαμεν άπαντα ζητούμενα, φύλλα, Ήμερολόγια και δώρα. — Ι. Κ. Ν. Σάμου. Ζητούμενα φύλλα και Ήμερολόγιον σας άπεστάλησαν. — Γ. Δ. Σμύρνη. Έπιστολή έλήφθη. Ήμερολόγιον και φύλλα σας άπεστάλησαν. Έγράψαμεν. — Α. Β. Λευκάδα. Φύλλα 20 Ίανουαρίου και Ήμερολόγιον σας άπεστάλησαν. Μικρά βραδύτης ώς έκ τής σπουδαιότητος συγγράμματος. — Κ. Ν. Πλοϊέσιον. Σας έγράψαμεν και άπεστάλαμεν Ήμερολόγια. Αναμένομεν νεωτέραν σας. — Ι. Α. Καβάρα. Πατήρ σας ήλθε και ανεχώρησεν. Έπιστολή έλήφθη και σας άκνητήσαμεν. — Α. Α. Άρροστόλιον. Έλήφθη έπιστολή και δρ. 68. Αναμένομεν και συντόμος εκκαθάρισιν. — Κ. Ν. Δ. Κράισθα. Έπιστολή και χρήματα έλήφθησαν. Εύχαριστούμεν. Γράφομεν. — Η. Μ. Βερολίνον. Χρήματα έλήφθησαν. Ίστορία έστάλη. Έγράψαμεν. — Γ. Μ. Κων/πολι. Έπιστολή έλήφθη. Παραγγελία σας προσεχώς άποστέλλεται ώς γράφετε. — Σ. Φ. Γαλάσιον. Έπιστολή έλήφθη. Έγράψαμεν δέοντα. — Γ. Δ. Π. Άργίσιον. Έλυπήθημεν διά γενόμενον λάθος. Σας έγράψαμεν σχετικώς. — Η. Μ. Βερολίνον. Ύπόλοιπον παραγγελίας σας έστάλη. — Π. Δ. Σδρον. Σας άπεστάλαμεν ζητούμενα φύλλα και έγράψαμεν.

Παρακαλούνται οι έν Ρωμανία συνδρομηταί μας, ήδη δε ήρξατο ή έφαρμογή τών ταχυδρομικών έπιταγών μεταξύ Έλλάδος και Ρωμανίας ν' άποστέλλωσιν ήμιν τας συνδρομάς των διά ταχ. έπιταγής.

Πληροφορούμενοι, ότι εις Κύριος Μαρτίνος Γιαννίκης ζητεί συνδρομάς τής «Φύσεως» ώς αντιπρόσωπος δήθεν ήμών, δηλοϋμεν, ότι οϋτος οϋδόλω; διατελεί τοιοϋτος, έπομένως πάσα εις αύτόν πληρωμή δέν αναγνωρίζεται. Δί πληρωμαί τής «Φύσεως» γίνονται άπέναντι άποδείξεων μας φερουσών τήν σφραγίδα τοϋ γραφείου μας.

ΜΕΓΑ ΟΙΝΟΠΝΕΥΓΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

«ΝΕΑ ΧΙΟΣ»,

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΥΡΙΚΗ και ΥΙΩΝ

Έπί τής προκυμαίας, κάτωθι τοϋ ξενοδοχείου τής Εύρώπης
ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ

Κατασκευάζεται Μαστίχη και Κονιάκ άρίστης ποιότητος, έκ καθαρής σταφυλής. Άμφότερα έβραβεύθησαν κατ' τήν τελευταίαν «Διεθνή Έκθεσιν» τής Rochefort sur Mer» τής Γαλλίας διά βραβείου πρώτης τάξεως, Σταυροϋ και Μεταλείου χρυσοϋ και άργυροϋ και διά Διπλώματος Τιμής. Τό δέ Ύπουργείον τών Έξωτερικών δι' έπιστολής έξέφρασε τοίς κατασκευασταίς τά συγχαρητήριά του διά τήν έξαιρετον έπιτυχίαν. Άνευ δέ ρεκλάμας μίχ μόνον δοκιμή δύναται να πείση τó Σέβ. κοινόν τοϋ τε Έσωτερικού και Έξωτερικού περί τής γνησιότητος τών προϊόντων τούτων. Τιμαί λίαν συγκαταβατικάί.

Ύποκατάστημα έν Κωνσταντινουπόλει

Χασίρ Ίσκιεσι Καρακιδά Σοκάνι. Άρ. 80.

Ίδρυθέν τῷ 1880.

Ειδοποιείται ωσαύτως ή έν Κωνσταντινουπόλει πολυάριθμος πελατεία του και τó Σεβαστόν Κοινόν, ότι έν τῷ αύτόθι ύποκαταστήματι εκομίσθη έσχάτως Μαστίχη έκ τών έν Γαλλία βραβευθέντων εις Δαμεζάνας, ώς και Κονιάκ εις μικρά βρέλια. Η δέ μόνη σύστασις είναι «Έλλέ και ιδέ».

Πώλησις χονδρική και εις τιμας λίαν συγκαταβατικάς.

Τό κατάστημα δέχεται και παραγγελίας. Μόνος αντιπρόσωπος έν Κωνσταντινουπόλει Άριστιδής Κ. Πυρίκης.